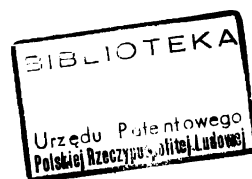

5 marca 1927 r.

1
w. format 4

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 5046.

Lothar Ruisz
(Graz, Austrija).

Kl. 4 a 41.

MKP F21b 21/00

Latarka kieszonkowa.

Zgłoszono 13 marca 1923 r.

Udzielono 28 maja 1926 r.

Znane są latarki kieszonkowe, których oprawa składa się z dwóch wsuwanych w siebie części, z których górna część, opuszczająca się w dolną część, albo pokrywka, posiada kilka zamykanych okienek z szybkami ze szkła, miki lub podobnego materiału.

Niniejszy wynalazek dotyczy takiej latarki kieszonkowej, przy której wyciąganie pokrywki z oprawki zostaje użyte do wprowadzania w działanie zapalnika, wskutek czego knot lampy przy wyciąganiu pokrywki samoczynnie się zapala. W pokrywce jest umieszczony na osi knota kapturek gaszący, który, przy wsadzaniu pokrywki w oprawkę, tłumi płomień, dzięki czemu zapalenie i gaszenie lampy wykonywa się przez wyciąganie i wsadzanie pokrywki. Do wprowadzania w działanie za-

palnika zostaje użyty połączony z pokrywką drążek zębaty, zazębiający kółko zębate, działające na kółko do zapalania trący zapalowy stop (kamień). Przy przyrządach do zapalania jest znany podobny rodzaj wprowadzania w ruch kółka przez połączony z pokrywką drążek zębaty. Ten drążek zębaty jest połączony z pokrywką, dającą się całkowicie zdejmować z oprawki. Drążek zębaty jest zaopatrzony na całej długości w zęby; kółko do zapalania, podczas całkowitego poruszania pokrywki, gdy zostaje ona zdejmowana z oprawki, obraca się i trze się o kamień. Ponieważ przy przyrządach do zapalania jest ta droga pokrywki stosunkowo krótka, to niewielkie znaczenie ma tarcie kamienia podczas całkowitej tej drogi, ale przy zastosowaniu tego rodzaju napędu do latarki

kieszonkowej wspomnianego rodzaju, przy której droga pokrywki jest większa, miałyby miejsce silne i zupełnie zbędne zużycie kamienia. Dla uniknięcia tego, drążek zębany zostaje zaopatrzony w zęby tylko na małej części swej długości, co wywołuje obrót kółka do zapalania również tylko podczas małej części ruchu pokrywki. Wskazane jest zaopatrywanie drążka w to zazębienie przy jego dolnym wolnym końcu, przez co zapalanie lampy odbywa się dopiero przy końcu wysunięcia pokrywki.

Inne detale, tworzące dalsze części wynalazku, będą wyjaśnione w związku z przedstawionym na rysunku przykładem wykonania. Fig. 1 przedstawia latarkę w przekroju ze wsuniętymi częściami, a fig. 2 — w widoku w stanie wysuniętym.

W oprawce 1 mieści się zbiornik 2 benzyny, którego otwór do napełniania zostaje zamknięty śrubą 3. Palnik 4, zawierający knot, może być regulowany przez pochwę 5, umieszczoną w przestawialnym na wysokość, zapomocą nakrętki 6, słupku. Na umocowanej w oprawce 1 dźwigni 7 jest osadzone zapadkowe kółko 8, na którego osi również umieszczone jest kółko do zapalania, do którego przyciskany zostaje kamień 9 zapomocą pręcika 10, odciąganego ku dołowi przez sprężynę 11. Na dźwigni 7 jest umieszczona część 12, posiadająca na osi knota kapturek do gaszenia 13, przy której umieszczona jest wysuwalna, zaopatrzona u dołu w zazębienie zapadka 14. Tę zapadkę sprężyna 15 obciąża w ten sposób, że jej powierzchnia zazębiona zostaje przyciśnięta do kółka 8. Pokrywkowa część 16 oprawki, zaopatrzona w otwory powietrzne, posiada okienko 17 zaopatrzone w szybkę ze szkła, miki albo podobnego materiału. Pokrywkowa część 16 zawieszona jest na pałaku 18, którego dolna część, przy wsuwaniu pokrywki do oprawki, zostaje zatrzaśnięta pod dno oprawki, zapobiegając niepożąda-

nemu wysunięciu pokrywki z oprawki.

Przy wysuwaniu pałaka z dna oprawki i podnoszeniu go z oprawki ku górze, wysuwa on pokrywkową część 16 z oprawki, przyczem kapturek do gaszenia zostaje podniesiony od knota, a uzębiona zapadka 14 porusza się wzdłuż zapadkowego koła 8, nie obracając go. Obrót tego kółka rozpoczyna się dopiero wtedy, gdy stykają się z nim zęby zapadki 14, co ma miejsce dopiero przy całkowitem wyciągnięciu oprawki, przyczem następuje zapalanie się knota. Ruch naprzód pokrywkowej części 16 może odbywać się tylko do tego czasu, aż jeden z zębów zapadki 14, albo umieszczony na niej występ, uderzy o umocowany na dźwigni 7 oporek 19. Ruch ten zostaje ograniczony przez samą zapadkę 14.

Zapadka 14 posiada występujące przez otwór w pokrywce 16 przedłużenie dźwigni 20, zapomocą którego zapadka, wbrew działaniu sprężyny 15, może być nieco wysunięta, wskutek czego ona przy wysuniętej pokrywce zostaje rozłączona z ograniczającym występem 19, poczem pokrywka może być zupełnie zdjeta z oprawki 1, co jest konieczne przy napełnianiu paliwem, zakładaniu nowego kamienia lub przy innych manipulacjach we wnętrzu latarki.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Latarka kieszonkowa, zaopatrzona w podnoszącą się pokrywkę z okienkiem, znamienna tem, że do pokrywki przymocowana jest dźwignia drążkowa, zazębiona w swej dolnej części, służąca do obrotu kółka przy zapalaniu lampy podczas końcowego wysunięcia się pokrywki.

2. Latarka kieszonkowa według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada występ (19), z którym styka się występ drążka zębatego lub jeden z jego zębów po wykonanym obrocie przyrządu zapalającego dla zapobieżenia dalszemu wyciąganiu pokrywki.

3. Latarka kieszonkowa według zastrz. 2, znamienna tem, że, przegubowo połączony z częścią pokrywkową, drążek zębato swą zazębioną powierzchnią przyciskany jest przez sprężynę (15) do działającego na kółko zapadkowe występu (19) i, zapomocą występującego z pokrywki przedłu-

żenia dźwigni (20), może być rozłączony z nim dla całkowitego zdjęcia pokrywki.

Lothar Ruisz.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

